Melano.hu
A Közép-európaiak magazinja
Published on *Melano.hu* (https://www.melano.hu)

Bús düledékek elfeledett vára

Létrehozás: 01/15/2016 - 20:49
Szerző: Melano
[1]
"Bús düledékeiden Husztnak romvára megállék" Ha Kölcsey nem foglalja epigrammába ezt az omladozó kőtömböt, talán az emlékezet sötét medrében tűnne el a valamikor Magyarország területén álló romvár.
Kapcsolódó cikkek:
A boldog város [2]

Ma Ukrajna, illetve Kárpátalja része, eredetileg Szent László építette 1090-ben. Első súlyosabb állagvesztését a tatárjárás során élte meg, ám azt ezt követő évszázadokban újra teljes pompájában állhatott. Írásos emlékeink csak 1194-től vannak az építményről. Történelmi okmányok azonban csak 1358-ban említik először. A vár egy 150 méter magas kúp alakú hegy csúcsán épült. Rendkívül nagy stratégiai jelentősége volt, ellenőrzése alatt tartotta az aknaszlatinai sóbányákhoz vezető utat, védte az ellenségek ellen Huszt, Visk, Técső, Hosszúmező és Máramarossziget koronavárosokat. A várhoz öt falu tartozott: Iza, Száldobos, Bustyaháza, Táborfalva és Dulfalva. 1242-ben védői erős ellenállást tanúsítottak Batu kán tatár hordáival szemben, amelyek csak hosszú ostrom után tudták elfoglalni.

A Magyar Királyság nyugodt évszázadait követően a vár eseménytelen életét csak az időközben történő tulajdonosváltások bolygatták meg. 1514-ben azonban a Dózsa György vezette népfelkelés idején a parasztok elfoglalták és birtokukba vették. A törököktől elszenvedett vereség és Magyarország széthullása után az erősség 1526-ban az Erdélyi Fejedelemséghez került, de I. Ferdinánd seregei rövidesen elfoglalták. Kiemelt jelentőségű erődítménnyé a Rákóczi-szabadságharc idején vált, amikor is Rákóczi Ferenc seregei első sikereit ennek a várnak a visszavételében érte el az osztrák hadsereggel szemben. A felkelés 1711-es bukása után azonban a császár a vár lerombolására adott utasítást, erre azonban mégsem került sor.

A kegyelemdöfést mégis furcsamód a természet követte el: 1766-ban három villámcsapás sújtotta a várat, melynek következtében a lőportorony is kigyulladt hatalmas robbanást idézve elő. Mária Terézia, a királynő fiát, Józsefet küldte, hogy tekintse meg az építményt, de kénytelen volt tudomásul venni, hogy menthetetlen állapotban van, így a várőrséget Munkácsra telepítette. Az ezt követő időszak a pusztulást hozta el a várnak, és lassan már három évszázada csak a burjánzó növények, illetve a mindenhol növő gaz uralják a kősziklákat. 2005-ben ugyan felvették a nemzeti jelentőségű építészeti emlékek állami nyilvántartásába, és a huszti városi tanács (közgyűlés) elkezdte az építménymaradványok állagmegőrzési és felújítási programjának kidolgozását a Nyugat-Ukrajnai Restaurációs Tervezőintézet bevonásával, az állam eddig semmit nem tett a projekt megvalósítása érdekében. A vár területét annyira benőtte a gaz, hogy ember legyen a talpán, aki átverekszi magát rajta, nem is szólva a látogatókat riasztó elhanyagoltságról és szemétről.

Turisztikailag Munkács vára élvez kitüntetettséget, azonban ahogy azt korábban említettük nem kis

jelentőséggel bír ez a vár a mindenkori magyar történelemben. Kölcsey a reformkorban azonban már sokkal inkább a magyar sors romantikus viharvertségét látta benne, és elnézve a várat napjainkban nem tudunk semmilyen pozitívumot említeni. Fontos túraállomás azonban Huszt azoknak, akik a környéket kívánják felfedezni, Kárpátalja gazdag a történelmi kincsekben, és a gyönyörű tájakban is. A terület viszonylagos fejletlensége azonban erősen korlátozza az ide érkezők lehetőségeit. Magyarországról az autón kívül nem sok közlekedési eszközt tudunk ajánlani.

A Keleti pályaudvarról ugyan indul egy vonat Munkácsra, onnan azonban még át kell buszozni Husztra. Számoljunk azzal, hogy sokáig fog tartani az út, hiszen az utazásra fordítandó idö egy bécsi út kétszerese. Az ok: nincs még Magyarországot Kárpátaljával összekötő autópálya, és egyelőre nem éri meg a fapados busztársaságoknak járatokat indítani Ukrajnába. Aki esetleg meri vállalni Népligetből az utazást, az megpróbálhatja az eljutást autóbusszal is.Mi egyet ígérhetünk, csalódni semmiképpen sem fog az, aki ellátogat Husztra, és a környékbeli falvakba. Ugyan nem éli még reneszánszát a romvár-turizmus, de reméljük a nagyvárosi élet, és természet szeretete arra készteti majd az embereket, hogy felfedezzék azt, ami valaha Kölcsey számára a romantikát jelentette, az omladozó, méltóságteljes, ezeréves történelmet megélt várakat.

Tags:
romvár [3]
Színes:
Utazás [4]

Forrás webcím: https://www.melano.hu/bus_duledekek_elfeledett_vara

Hivatkozások
[1] https://www.melano.hu/sites/default/files/articles/huszti_var.jpg
[2] https://www.melano.hu/a_boldog_varos
[3] https://www.melano.hu/tags/romvar
[4] https://www.melano.hu/szines/utazas